

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

3. juni 2010

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 79 af 31. maj 2010 (Alm. del) stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for, hvor det er angivet, at et medlemsland under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud ikke må føre en lempelig finanspolitik?

Svar:

Stabilitets- og Vækstpagten indebærer, at når proceduren vedrørende uforholdsmæssigt stort underskud er åbnet for et land i kraft af en rapport fra Kommissionen (Traktatens artikel 126, stk.3), vedtager Rådet to afgørelser:

1. En beslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud (i henhold til Traktatens artikel 126, stk.6) og
2. En henstilling med to hovedkrav: Dels at bringe det offentlige underskud ned under 3 pct. af BNP inden en given frist og dels at gennemføre strukturelle budgetforbedringer på som hovedregel mindst ½ pct. af BNP om året i gennemsnit (i henhold til Traktatens artikel 126, stk.7)

Stabilitets- og Vækstpagtens regler og praksis indebærer, at landet selv bestemmer fordelingen af den samlede stramning over konsolideringsperioden, men at man ikke må lempe i et år i perioden og normalt heller ikke må vente med hele stramningen til sidste år. Det er bl.a. beskrevet i *Danmarks Konvergensprogram 2009 og Økonomisk Redegørelse, december 2009*.

Reglen om, at Rådet skal henstille strukturelle budgetforbedringer på mindst 0,5 pct. af BNP årligt i gennemsnit fremgår af Stabilitets- og Vækstpagtens forordning 1467/97, artikel 3, stk. 4:

"In the recommendation, the Council shall request that the Member State achieves a minimum annual improvement of at least 0.5 % of GDP as a benchmark, in its cyclically adjusted balance net of one-off and temporary measures, in order to ensure the correction of the excessive deficit within the deadline set in the recommendation."

Det er således intentionen med vedtagelsen af en henstilling, at et land skal stramme finanspolitikken. Det fremgår af den praksis, der er anvendt i forbindelse med udmøntningen af reglerne. Men der er ikke eksplicite regler om, hvordan det samlede strammingskrav skal sammensættes og fordeles over konsolideringsperioden, ligesom det heller ikke fremgår eksplicit, at finanspolitikken ikke må lempes.

Praksis for de aktuelle henstillinger er bl.a. baseret på de fælles principper for finanspolitiske exitstrategier, som ECOFIN vedtog den 20. oktober 2009. Principperne indebærer bl.a., at alle EU-lande som hovedregel skal starte konsolideringen senest i 2011, og mange lande før, under den forudsætning, at Kommissionens prognoser fortsat bekræfter, at opsvinget bliver bæredygtigt. Den årlige strukturelle budgetforbedring skal være en del større end minimumskravet på ½ pct. af BNP for de fleste EU-lande.

Principperne er udmøntet i konkrete henstillinger i henhold til Stabilitets- og Vækstpagten. De fleste lande skal ifølge deres henstillinger begynde konsolideringen af de offentlige finanser i 2010, mens enkelte lande med moderate underskud – Tyskland, Nederlandene og Østrig – kan vente til 2011. Disse lande kan således ifølge henstillingerne gennemføre de allerede planlagte finanspolitiske lempelser i 2010, men skal herefter konsolidere fra og med 2011. Ingen lande har hidtil fået henstillinger, som indebærer, at de kan vente med at påbegynde konsolideringen til 2012 eller senere.

Det fremgår af EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer, at landene med henstillinger generelt planlægger at efterleve disse og gennemføre strukturelle budgetforbedringer med henblik på at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for de respektive frister.

Tyskland har fået en henstilling, som er den mildeste, idet konsolideringen først skal starte i 2011 og strammingskravet kun er lig Stabilitets- og Vækstpagtens generelle minimumskrav. Henstillingen siger således bl.a., at *“... the German authorities should implement the fiscal measures in 2010 as envisaged and, starting consolidation in 2011, put an end to the present excessive deficit situation by 2013”* og *“...the German authorities should ensure an average annual fiscal effort of at least 0.5 % of GDP over the period 2011-2013”*.

Hvis et land ikke efterlever sin henstilling, vil Rådet vedtage en ny henstilling (til ikke-eurolande) eller et pålæg (en skærpet henstilling til eurolande). En ny henstilling kan eventuelt udskyde fristen for at korrigere underskuddet med typisk ét år, men kan samtidig også øge kravet til strukturelle budgetforbedringer.

UK er et eksempel på et land, der ikke har efterlevet sin henstilling og derfor har modtaget en ny henstilling med både en udskudt frist og et højere strammingskrav. UK modtog den 8. juli 2008 en henstilling om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP senest i finansåret 2009/2010 og gennemføre en strukturel budgetforbedring på mindst ½ pct. af BNP i finansåret 2009/2010. Den 27. april 2009

vedtog Rådet en beslutning om, at UK ikke havde gennemført tiltag til efterlevelse af henstillingen. Den beslutning blev truffet på baggrund af en rapport fra Kommissionen, der viste, at UK havde lempet finanspolitikken og ikke havde påbegyndt konsolideringen i henhold til henstillingen. UK fik således den 2. december 2009 en ny henstilling, som indebar, at fristen for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP blev udskudt til finansåret 2014/2015, og at stramningskravet blev øget til 1³/₄ pct. af BNP om året i gennemsnit.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen